

лото настроение, умнитѣ му отговори и солиднитѣ му познания по земледѣлие, скотвъдство, градинарство, занаятчийство, наука, политика и въобще по всички въпроси изведнѣжъ му спечелваха всеобща симпатия, обичъ и уважение и всички които го запознаваха се надпреварваха, кой по-рано да го има гостъ въ къщи.

Срѣщналъ се случайно на 15 априлъ 1868 г., споредъ г. Ст. Заимовъ, въ Св. Прѣображенския манастиръ при гр. Търново съ, стария си приятель и другаръ по оръжие въ Бѣлградската легия отъ 1862 г. дякона Василь Ив. Левски, Отецъ Матей, изненаданъ отъ тази срѣща прѣгърналъ Левски, задържалъ го въ монас-